

Björn Norman
Verkstadschef

2011-08-17

1987 klev jag in i det medelstora verkstadsföretaget som montör för att mellan 1994 – 2010 verka som arbetsledare, produktionsledare och chef på olika avdelningar inom företaget.

Första kvartalet 2010 fick jag en riktig käftsmäll. Mitt "älskade företag" delade ut käftsmällan till MIG, den trognaste av trogna medarbetare med 23 år på företaget, på ett stormöte, inför alla arbetskompisar, där jag fick veta att jag inte längre var önskvärd som chef. En organisationskarta visades hur den nya avdelningen skulle se ut i framtiden och på den hittade jag inte igen mitt eget namn. Jag fick inte heller någon information före mötet vilket gjorde att jag nog fick en smärre chock där jag satt. Jag tog det som att företaget sa till mig att "Jag inte dög som chef, ledare eller medarbetare". Jag blev offentligt schavotterad vilket tog mig oerhört hårt.

Våren gick och jag sjönk allt längre ner i skoskaften. Självförtroendet var i botten. Allt blev jobbigt. Vakna, åka till jobbet, åka hem, laga mat mm. Det som höll upp mig var familjen och idrotten där jag är ledare för ett par av barnens idrottslag. Där fick jag den energi som behövdes för att klara arbetet.

Våren 2010 fick jag så mailet att Hasse äntligen skrivit sin bok färdigt så jag beställde den. Tillsammans med boken så ingick också 2 timmars coaching. Jag ringde upp Hasse, och så var processen igång. Det skall läggas till att jag gått Hasses program med jämna mellanrum sedan 1999 så många av Hasses teorier var väl kända för mig men det sista med DPO coachningen var nytt.

Processen startade med att ta reda på varför jag formats till den människa jag är. Vilka händelser har format mig. Vilka förluster har jag varit med om. Jag ritade ett förlustdiagram. Ur detta plockade vi sedan de minus DPO:er som dessa förluster skapat. De flesta var okända för mig så med Hasses hjälp så mejslade vi fram ett DPO dokument där alla mina DPO:er listades.

Nästa steg var nog det tuffaste. Att jag på riktigt skulle bli ett med mina baksidor. Integrations och fullbordansbrev skrevs och det var inte helt lätt att med egna ord tilltala sina minussidor som att de skulle vara levande väsen. Kändes konstigt till en början men efter två, tre brev så kände jag att erkännandena började sjunka in och att jag kunde erkänna att jag verkligen var den jag var på grund av dessa DPO:er. Efter breven kunde jag själv känna när DPO:n hindrade mig i vissa situationer som när jag plockat ner en bukett blommor till min fru när jag handlade mat en dag för ett en minut senare gå tillbaka med desamma med rösten i mitt huvud "Varför ska jag köpa blommor till henne för". Efteråt kunde jag själv analysera och känna att det var DPO:n "Jag kan inte visa känslor / uppskattning" som hindrat mig.

Ur DPO:ernas baksidor så hade jag skapat en hel hög med framsidor, positiva egenskaper, som jag hade men inte var i kontakt med. Med detta i ryggen så mejslade vi fram vad jag ville syssla med i framtiden. Det privata var OK så det var arbetssituationen vi tittade på.

Processen pågick från september 2010 till augusti 2011 med telefoncoaching varje månad samt ett tre dagars program i juni 2011. Detta upplägg har nog varit det optimala eftersom det tar tid att komma underfund och förlika sig med DPO:erna. En del DPO:er är inte så mysiga att ta i så det behövs lite tid att bearbeta dem. Programmet på tre dagar var helt rätt men skulle kanske legat lite tidigare i processen.

Från att ha varit "ett vrak" med ett rätt ordentligt stukat självförtroende så kliver jag nu inom kort på en verkstadschefstjänst på ett nytt företag och det med en energi som jag inte haft någonsin tror jag bestämt. Hasse har coachat tillbaka mig till den chef och ledare jag verkligen är.

Jag vill rikta ett stort tack till Hasse för den hjälp han gett mig och hans unika förmåga att coacha människor till det bättre. Tack!

Björn Norman